

(مہر و وفا) ← مناظرہ (سوال و جواب)

طلب وصال	بی اعتمای معشوق	غم عشق
گفتم که ماه من شو گفتا اگر <u>(برآید)</u> گفتا ز خبر ویان این کار کمتر آید)	گفتم غم تو دارم گفتا غمست سر آید (گفتم ز محروم رسان وفا بیاموز که، مانع پیدن می شوم	۱) گفتم غم تو دارم گفتا غمست سر آید (گفتم ز محروم رسان وفا بیاموز که، مانع پیدن می شوم
گفتا که شبر و است او از راه دیگر آید <u>شود</u> تناقض	گفتم که بر خیالت راه لظر پندم [گفتم که بر خیالت راه عالم کرد	۲) گفتم که شبر و است او از راه دیگر آید (گفتم که بر خیالت راه عالم کرد [گفتم که بوی زلفت گمراه عالم کرد
گفتا اگر بداني هم اوست رهبر آید گفتا خات نمی کز کوی دلبر آید) (گفتم خوش شا هوایی کز باد صحیح خیزد ۵) گفتم که نوش لعلت ماراب آرزو کشت	۳) گفتم که نوش لعلت ماراب آرزو کشت (گفتم دل رحیمت، کی عزم صلح دارد
گفتا تو بندگی کن کاو بنده پرور آید <u>تو رابه کام پرساند</u> گفتا مکوی با کس تا وقت آن درآید	طلب عنایت و بخشش [گفتم دل رحیمت، کی عزم صلح دارد [گفتم زمان عشرت، دیدی که چون سرآمد	۴) گفتم که نوش لعلت ماراب آرزو کشت (گفتم دل رحیمت، کی عزم صلح دارد [گفتم زمان عشرت، دیدی که چون سرآمد
گفتا خوش حافظ، کاین خسته هم سر آید [بی شباتی جهان و زندگانی : تخلص (چه ها و چه ... حافظ	۵) گفتم که نوش لعلت ماراب آرزو کشت (چه ها و چه ... حافظ

٥٩- مفهوم عبارت «الدّهر يومان يوْمَ لَكَ وَيُوْمَ عَلَيْكَ» با كدام گزینه قرابت دارد؟

- ۱) امین باش ار همی ترسی ز مار آن جهان کز تو / به کار این جا امین باشی ز مار آن جا امان بینی
 - ۲) بدین زور و زر دنیا چو بی عقلان مشو غره / که این آن نوبهاری نیست کش بی مهرگان بینی
 - ۳) نظرگاه الهی را یکی بستان کن از عشقی / که در روی رنگ و بوی گل ز خون دوستان بینی
 - ۴) هوا را پای بگشادی، خرد را دست برپستی اگر آن را زیر کام آری مر این را کامران بینی

۶- در کلام بیت «جهش ضمیر» به چشم می‌خورد؟

- (۱) ما را به آب دیده شب و روز ماجراست / زان رهگذر که بر سر کویش چرا رود
- (۲) طرب سرای محبت کنون شود معمور / که طاق ابروی یار منش مهندس شد
- (۳) نسیم زلف تو چون بگذرد به تربت حافظ از خاک کالبدش صد هزار لاله برآید
- (۴) گر من از دوست بنالم، نفسم صادق نیست / خبر از دوست ندارد که ز خود با خبرست

کارگاه متن پژوهی

قلمرو زبانی

۱ در متن درس، هر واژه زیر، در چه معنایی به کار رفته است؟

لعل (.....) شبرو (.....) عشرت (.....)

۲ گاهی ضمیر، در جایگاه اصلی خود قرار نمی‌گیرد و در جای دیگر می‌نشیند؛ به این

جایه‌جایی ضمیر، «پوش» یا «جهش ضمیر» می‌گویند؛ مانند کاربرد ضمیر پیوسته «ت» در بیت زیر:

ای بی‌نشان محضر، نشان از که جویمت؟ گم گشت در تو هر دو جهان از که جویمت؟

عطار

بودن یار

■ در شعر این درس، نمونه‌ای از جهش ضمیر را مشخص کنید.

۳ با توجه به ساختمان واژه، کلمات مناسب را از متن درس بیابید و بنویسید.

مرکب	وندی	ساده

قلمرو ادبی

۱ قافیه و ردیف را در بیت آغازین و پایانی شعر حافظ مشخص کنید.

۲ هر گاه یک کلمه، به چند معنا به کار برود، آرایه «ایهام» پدید می‌آید. ایهام، از ریشه

۶۱- «مسلسل، کنج، چنبره گردن، پیوستگی» به ترتیب، معانی کدام واژه‌هاست؟

- ۱) سلطه، بیغوله، غارب، اتصال
۲) قهار، اکناف، وقب، متصل
۳) سلطه، گوشه، گرده، اتصال
۴) جبار، بیغوله، آخره، وصلت

۶۲- معنی چند واژه، درست است؟

- (شب رو: راهزن) (وقب: برآمدگی اندام) (مسلسل: رخت کن حمام) (خیل: گروه) (نقض: خوش و خرم) (نموده: نشان داده)
(کیش: سرنیزه) (زلت: خواری)

۴) هفت

۳) شش

۲) پنج

۱) چهار

«وهم» و به معنای «به تردید و گمان افکندن» است؛ نمونه: «بی مهر رخت، روز مرا نور نمانده است»؛ کلمه «مهر» در دو معنای «محبت» و «خورشید» به کار رفته است.
نمونه‌ای از این آرایه ادبی را در متن درس بیابید.

قلمرو فکری

۱ از متن درس، برای هر یک از مفاهیم زیر، نمونه بیتی انتخاب کنید و بنویسید.

■ اطاعت و فرمان پذیری

■ طلب عنایت و بخشش

امروزه فقط برای انسان په کار می‌رود ولی در گذشته پرای **غیر انسان** نیز معمول پوده است؟

بیت زیر، با کدام قسمت از سروده حافظ، ارتباط مفهومی دارد؟

غم و شادی جهان را نبود هیچ ثبات هر زمان، حال وی از شکل دگرخواهد شد

سنایی

۲ بر پایه بیت‌های این غزل، چند ویژگی هر یک از دو سوی گفت و گو را بنویسید.

نفر دوم (پاسخ‌دهنده)	نفر اول (پرسنده)
.....
.....
.....

۳

۶۳- در بیت زیر، کدام واژه «ایهام» دارد؟

چشم چپ خویشتی برآرم تا روی نبیندت به جز راست

۴) خویشتی

۳) چشم

۲) راست

۱) روی

گنج حکمت حُقَّه راز

نکته‌ای بدمن آشکار کنی

روزی یکی نزدیک شیخ آمد و گفت: «ای شیخ آمده ام تا از اسرار حق **(چیزی با من نمایی)**».

شیخ گفت: «باز گرد تا فردا».

آن مرد بازگشت.

شیخ بفرمود تا آن روز، موشی بگرفتند و در حُقَّه کردند و سر حُقَّه محکم کردند.

دیگر روز آن مرد باز آمد و گفت: «ای شیخ، آنج و عده کردہ‌ای، بگوی».

شیخ بفرمود تا آن حُقَّه را به وی دادند و گفت: «زینهار، تا سر این حُقَّه باز نکنی».

مرد حُقَّه را برگرفت و به خانه رفت و **سودای** آش بگرفت که آیا در این حُقَّه، چه

سرّ است؟ هر چند صبر کرد نتوانست.

سر حُقَّه باز کرد و موش بیرون جست و برفت.

مرد پیش شیخ آمد و گفت: «ای شیخ، من از تو سرّ خدای تعالی طلب کردم، تو موشی به من دادی!؟».

شیخ گفت: «ای درویش، ما موشی در حُقَّه به تو دادیم، تو پنهان نتوانستی داشت؛ سرّ خدای را با تو بگوییم، چگونه نگاه خواهی داشت!؟»

پودن اسرار الهی

اسرار التوحید، محمد بن منور

